

[Ole Donner]

skiftet sit køleskab ud, hvis det er købt for 10 år siden og den pågældende detailforretning ikke findes mere? Så kan han jo ikke komme af med det. Hvis virksomhederne selv skulle styre det, ville de formentlig sige: Hvis du køber et nyt køleskab i min forretning, så kan du få det så og så meget billigere, og så tager vi imod dit gamle køleskab. Hvorfor kan man ikke give mulighed for det?

Endvidere står der, at i dette folketingsår agter regeringen at fremsætte forslag til ændring af miljøbeskyttelsesloven med henblik på at tilvejebringe hjemmel til at fastsætte regler om tilbagetagningsordninger. Man siger altså rent ud, at der i øvrigt kommer en lovgivning på området, så det behøver man ikke at spekulere mere over.

På side 4 står der noget om, at hvis der er mulighed for at tage en renere teknologi i anvendelse, skal myndighederne sikre, at det rent faktisk sker, ved at fastsætte bestemte vilkår. Og det er der selvfølgelig altid mulighed for, man kan altid gøre det bedre rent miljømæssigt set. Det vil altså sige, at man får mulighed for at bestemme, at sådan skal det bare være. Bestemmelsen gælder både ved godkendelse af nye listevirksomheder – altså efter lovens kapitel 5 – og for de omkring 4.000 eksisterende ikkegodkendte listevirksomheder, der skal godkendes inden for de næste 10 år, og det tager vi klart afstand fra. Jeg har set eksempler på, at en lille autoopretter, der havde en enkelt boks til at male brugte biler, pludselig fik en stor ordre, men han kunne altså bare ikke udføre ordren, fordi der ville gå flere måneder, inden han kunne få godkendt en ny ovn.

Der står også, at skatterne bliver forhøjede fra den 1. januar 1993, og der står lidt senere, at hvis det er nødvendigt – og det bliver det jo, når spørgsmålet bliver revurderet – bliver de yderligere forhøjet i 1995.

Med hensyn til alle disse sorteringsordninger er det helt galt, at man begynder at tale om firestrengede ordninger. Hvordan tror man, at man kan få beboerne på Nørrebrogade til at gå ned med skraldespanden fra femte sal i snestorm og dele den ud i fire forskellige fraktioner? Og hvis man afleverer et par træsko på en losseplads, skal de deles i tre: en for træ, en for læder og en for metal, hvis der er metalbeslag på skoene. Det er helt tåbeligt.

I Nordsjælland er det sådan, at man skelner mellem rødt og grønt affald i nogle kommuner, men her har man desuden forbud mod at kompostere. Hvis man har høns, må man ikke smide æggeskaller eller kartoffelskræller ud til dem, dette affald skal samles ind, hvorefter der er eksempler på, at hele puljen er blevet samlet i én stor dyng, som er blevet kørt til Skagen og deponeret, selv om folk har sorteret det. Det er rent pjat.

Selvfølgelig synes vi, det er vigtigt, at vi får gjort noget ved miljøet, men det skal ske på frivillig basis. Der skal være nogle fornuftige affaldssorteringsordninger, der skal gives hjælp og vejledning til de virksomheder, der har behov for det og ønsker det, det skal ikke være hysterisk, og efter Fremskridtspartiets mening behøver vi ikke at være de førende i Europa. Derfor tager vi skarpt afstand fra den redegørelse, der er lagt frem her.

Miljøministeren (Per Stig Møller):

Lad mig starte med at sige tak for de mange positive ord, som er faldet fra alle partier i dag, bortset fra Fremskridtspartiet. Jeg forstår, at vi nu har grundlaget for en ny handlingsplan for genanvendelse og renere teknologi, det skal vi arbejde videre med i de kommende 4 år, og det er vigtigt at fastholde og erindre om, at det jo ikke er nogen færdigudmøntet plan. Det er grundprincipperne, det er målsætningen, der har fået Folketingets tilslutning, og der står jo også udtrykkeligt, at de enkelte elementer vil blive indført efter samarbejde med og høring af de berørte instanser. Det gælder f.eks. for tilbagetagningspligten, den kommer jo til behandling her i folketingssalen, når lovforslaget bliver fremsat, så den vil jeg ikke bruge meget tid på nu. Til gengæld vil der blive lavet mange praktiske ting hen ad vejen, som ikke er nævnt i redegørelsen.

Jeg skal knytte nogle kommentarer til de enkelte bemærkninger. Flere ordførere har ment, at 50 pct.s genanvendelse er for lavt et mål. Man peger på Vejle Kommune, som genanvender 62 pct., men jeg skal gøre opmærksom på, at det er jo forskelligt, hvad de forskellige kommuner kan nå frem til. Kommuner med en meget stor boligmasse og et stort nybygningsbehov vil naturligvis lettere kunne få en høj genanvendelsesprocent end en fuldt udbygget landkommune. Boligmassen dækker en meget